

Artur Heras
IMATGES QUE PENSEN
12.11.24 / 12.01.25

HALT

VNIVERSITAT
ID VALÈNCIA

525
anys

UV cultura
EXPOSICIONS

(*) ESCOLA EUROPEA DE PENSAMENT LLUÍS VIVES

28 novembre 2024 | Paranimf | 20.00 h

Centre Cultural La Nau de la Universitat de València

ENTRADA LLIURE, AFORAMENT LIMITAT

**En terra
DE NINGÚ**

PROGRAMA
D'ACTIVITATS
COMPLEMENTÀRIES
DE L'EXPOSICIÓ

Conferència

**Gaza davant la història:
Sionisme, antisemitisme
i colonialisme**

A càrrec d'Enzo Traverso

Historiador, titular de la Càtedra
d'Humanitats de la Universitat Cornell

**Organitza: Servei de Cultura Universitària -
Escola Europea de Pensament Lluís Vives**

Enzo Traverso

Nasqué a Itàlia en 1957. Va estudiar història a la Universitat de Gènova i es va doctorar a l'École des Hautes Études en Sciences Sociales de Paris. Va ensenyar ciències polítiques durant diversos anys a França i des de 2013 és Susan and Barton Winokur Professor in the Humanities, a la Universitat Cornell (Ithaca, Nova York). Ha estat professor convidat en diversos països d'Europa i Amèrica Llatina. Tots els seus llibres estan traduïts al castellà, entre els quals *La violència nazi. Una genealogia europea* (2002); *A sangre y fuego. De la guerra civil europea* (2010); *El final de la modernidad judía. Historia de un giro conservador* (2013); *Melancolía de la izquierda. Después de las utopías* (2019); *Revolución: una historia intelectual* (2022); *La cuestión judía: historia de un debate marxista* (2023), i moltes també s'han publicat en català, com ara *El totalitarisme. Història d'un debat* (2002); *Els usos del passat. Història, memòria, política* (2006); *Els nous rostres del feixisme* (2018), i *Passats singulars. El «jo» en l'escriptura de la història* (2021).

Sinopsi

Hi ha un lèxic de la guerra de Gaza que interroga la història: pogrom, terrorisme, antisemitisme, sionisme, genocidi, colonialisme... Els conceptes utilitzats per a interpretar aquest conflicte mereixen una reflexió crítica sobre la seua pertinència i, en molts casos, els seus abusos. Les paraules no són neutrals. Invocar la memòria de l'holocaust per a justificar un genocidi en el present és una operació intel·lectual que sorprén i interpel·la en primer lloc l'historiador. L'atac del 7 d'octubre va ser atroz, però la guerra israeliana en els mesos següents ha pres trets genocides. La història sembla remuntar-se al segle XIX, quan Occident perpetrava genocidis colonials en nom de la seua "missió civilitzadora". Quines són les conseqüències d'aquesta guerra per a la nostra consciència històrica i la nostra memòria col·lectiva? Estem davant d'una "neollengua" orwel·liana que deforma el sentit de les paraules?